

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE TWEEDE KAMER

ARREST

nr. S/2011/0136 van 25 oktober 2011
in de zaak 1011/0872/SA/2/0850

In zake: het college van burgemeester en schepenen van de **stad**
GERAARDSBERGEN

vertegenwoordigd door:
de heer Frédéric PIPELERS

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Oost-Vlaanderen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Veerle TOLLENAERE
kantoor houdende te 9000 Gent, Koning Albertlaan 128
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verwerende partij

*Tussenkomen
partij :*

■■■■■

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Jan BOUCKAERT en Jan ROGGEN
kantoor houdende te 1000 Brussel, Loksumstraat 25
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 15 juni 2011 en regulariseerd bij aangetekend schrijven van 28 juni 2011 en 4 juli 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Oost-Vlaanderen van 17 mei 2011 waarbij aan de tussenkomen partij de stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden wordt verleend voor het bouwen van twee windturbines, twee middenspanningscabines en toegangswegen langsheen de spoorweg lijn ■■■■■.

Het betreft percelen gelegen te ■■■■■) en met kadastrale omschrijving.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 18 oktober 2011, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Veerle TOLLENAERE die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Jan ROGGEN en advocaat Anke VAN DEN BROECK die verschijnen voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

De verzoekende partij is schriftelijk verschenen.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

■■■■■ vraagt met een op 19 september 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 27 september 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst voorlopig aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

Met dezelfde beschikking werd vastgesteld dat de verzoekende partij tot tussenkomst, ■■■■■, een afschrift van haar actueel geldende statuten en van de akte van aanstelling van haar organen, alsmede het bewijs dat het daartoe bevoegde orgaan beslist heeft om in rechte op treden, aan het verzoek tot tussenkomst heeft gevoegd. Er werd tevens vastgesteld dat niet ■■■■■, maar ■■■■■, zijnde een vennootschap in oprichting, de aanvrager van de stedenbouwkundige vergunning was.

Beoordeling door de Raad

Overeenkomstig artikel 60 van het Wetboek van vennootschappen kon de verzoeker tot tussenkomst, zijnde ■■■■■, in naam en voor rekening van ■■■■■ (aanvrager van de stedenbouwkundige vergunning) het verzoek richten tot de Raad om in de hangende procedure tussen te komen.

■■■■■, door neerlegging van de nodige stukken, dat zij hiervoor over de nodige procesbevoegdheid beschikte.

Ter openbare terechtzitting van 18 oktober 2011 legde de verzoekende partij tot tussenkomst het bewijs neer dat [REDACTED] inmiddels rechtspersoonlijkheid verwierf en dat deze bvba op rechtsgeldige wijze alle verbintenissen overneemt die voor rekening en ten name van de vennootschap in oprichting zijn aangegaan, met inbegrip van het verzoek tot tussenkomst, waarvoor een afzonderlijk besluit van de zaakvoerder voorligt van 17 oktober 2011.

Het verzoek tot tussenkomst wordt dan ook definitief ontvankelijk verklaard in hoofde van [REDACTED]

IV. FEITEN

Op 4 januari 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“de bouw van 2 windturbines, 2 middenspanningscabines en toegangswegen in agrarisch gebied langsheen de spoorweg lijn [REDACTED]”*.

De aanvraag betreft twee windturbines met een maximaal nominaal vermogen van 3 MW, een rotordiameter van 100m, een ashoogte van 85m en een tiphoogte van 135m. Bij de turbines worden middenspanningscabines, bekabeling en toegangswegen voorzien.

De percelen zijn begrensd door volgende elementen:

- ten noorden: [REDACTED] (neemt grotendeels ook de begrenzing ten westen van het perceel voor zijn rekening), de spoorlijn [REDACTED], een bufferzone en een woonuitbreidingsgebied;
- ten noordoosten: de woonkern [REDACTED];
- ten zuiden: het valleigebied van de rivier [REDACTED].

Ook ten zuiden, weliswaar op een grotere afstand, bevinden zich een natuurgebied (tevens VEN-gebied), het beschermd dorpsgezicht ‘het domein van [REDACTED] en het beschermd landschap [REDACTED]’.

De beek ‘[REDACTED]’ loopt dwars over het perceel (van noordwest naar zuidoost), terwijl [REDACTED], zijnde de straat waar [REDACTED] woont, gedeeltelijk dwars over het perceel loopt (van oost naar west). Min of meer parallel en ten zuidoosten van de spoorlijn bevindt zich een gaspijpleiding onder middendruk van Eandis.

Windturbine 1 wordt voorzien op ongeveer [REDACTED] meter ten zuidwesten van de [REDACTED] en [REDACTED] meter ten zuidoosten van de spoorlijn, terwijl windturbine 2 op [REDACTED] meter ten noorden van de [REDACTED] en op ongeveer [REDACTED] meter van ten zuidoosten van de spoorlijn.

De percelen zijn, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 mei 1978 vastgestelde gewestplan ‘Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem’, gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

De percelen zijn niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 23 januari 2011 tot en met 21 februari 2011, worden 108 bezwaarschriften, uitgaande van onder meer de huidige verzoekende partij, en een petitie ingediend. Deze handelen over de duurzame ruimtelijke ontwikkeling/schending van de goede ruimtelijke ordening, duurzaam energiegebruik, ruimtelijke bundeling als fundamenteel uitgangsprincipe, de negatieve impact op wonen (buurtbetrokkenheid, geluidsimpact, medische risico’s, slagschaduw, veiligheid, waardevermindering, te realiseren woonwijk), de negatieve impact op bedrijvigheid

(betrokkenheid bedrijven, geluidshinder, waardevermindering, horeca & recreatie), het negatief effect op het landschap (beschermingen in de omgeving, zicht van op ■■■■■), geluidsimpact (milieudeskundige achtergrondgeluid), de negatieve impact op de omliggende natuur (avifauna, bijen, VEN-gebied), de inplanting in het algemeen (onnauwkeurigheden & twijfels technische gegevens over o.a. geluid, coördinaten, etc.), de zinvolheid van windmolens, technische bedenkingen inzake het rendement en gebrekkige communicatie door de tussenkomende partij.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling brengt op 27 januari 2011 een ongunstig advies uit. Het betreft hier het oprichten van een tweetal windturbines waartegen uit landbouwkundig oogpunt principieel geen bezwaar is. Doch in voorliggend geval richt men de turbines in de landbouwzone en dit terwijl aan de overkant van de weg een industrie- of ambachtelijke zone is. Uit het oogpunt van een goed oordeelkundig gebruik van het agrarisch gebied en de open ruimte is het aangewezen dat de mogelijkheid bekeken wordt deze twee windturbines op te richten aan de overkant van de weg bij de nijverheidsgebouwen.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Onroerend Erfgoed brengt op 3 februari 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Infrabel brengt op 7 februari 2011 een gunstig advies uit.

Het directoraat-generaal Luchtvaart brengt op 17 februari 2011 een gunstig advies uit.

De Interdepartementale Windwerkgroep brengt op 11 april 2011 een gunstig advies uit.

Op 14 maart 2011 neemt het college van burgemeester en schepenen van de stad Geraardsbergen het volgende ongunstig standpunt in:

“ ...

Er dient, zoals ook in de omzendbrief EME/2006/01- RO/2006/02 wordt aangegeven, bij de inplanting van windturbines gestreefd te worden naar een ruimtelijke concentratie in de nabijheid van grootschalige bedrijventerreinen, bepaalde gemeenschapsvoorzieningen, ... hetgeen hier niet het geval is. In de nabijheid is immers geen infrastructuur aanwezig met een belangrijke ruimtelijk-landschappelijke en visuele impact. Daardoor worden de 2 windturbines in dergelijke landelijke omgeving als contrasterend gekarakteriseerd. Ze werken schaalverkleinend, vergroten de meetbaarheid van het landschap en tasten de weidsheid en openheid aan.

Geraardsbergen is een historisch waardevolle stad en de landschappelijke beleving van bepaalde gezichten (bv. ■■■■■) zal sterk verstoord worden zodat dit kan beschouwd worden als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voor de stad.

De 2 windturbines zullen zij vrij dicht tegen de woonomgeving gebouwd worden zodat de omringende woningen bijkomende geluidshinder, hinder door slagschaduw, ... zullen kunnen ondervinden. Tevens werden bepaalde contouren niet correct getekend (zie bezwaarschrift 13). Door de nabijheid van een ■■■■■ worden tevens hoge veiligheidsrisico's verwacht.

Gezien de sterke impact van de windturbines op de landschappelijke beleving wenst de stad voormelde aanvraag ongunstig te adviseren. Het hoge aantal ingediende bezwaren wijst er eveneens op dat er geen maatschappelijk draagvlak bestaat om op de voorgestelde locatie 2 windturbines in te planten.

...”

Op 17 mei 2011 beslist de verwerende partij de stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden en doet hierbij de volgende overwegingen gelden:

“ ...

HET OPENBAAR ONDERZOEK

...

De bezwaren handelen over:

1. *Duurzame ruimtelijke ontwikkeling/schending van de goede ruimtelijke ordening*
2. *Duurzaam energiegebruik*
3. *Ruimtelijke bundeling als fundamenteel uitgangsprincipe*
4. *Negatieve impact op wonen (buurtbetrokkenheid, geluidsimpact, medische risico's, slagschaduw, veiligheid, waardevermindering, te realiseren woonwijk)*
5. *Negatieve impact op bedrijvigheid (betrokkenheid bedrijven, geluidshinder, waardevermindering, horeca & recreatie)*
6. *Negatief effect op het landschap (beschermingen in de omgeving, zicht [REDACTED])*
7. *Geluidsimpact (milieudeskundige achtergrondgeluid)*
8. *Negatieve impact op omliggende natuur (avifauna, bijen, VEN-gebied)*
9. *Inplanting algemeen (on nauwkeurigheden & twijfels technische gegevens over o.a. geluid, coördinaten, ...)*
10. *Zinvolheid windmolens*
11. *Technische bedenking inzake rendement*

Na onderzoek van de bezwaren en opmerkingen worden volgende standpunten hieromtrent ingenomen:

1. *Bezwaarindieners stellen dat de bouw van twee windturbines in de voorgestelde zone in strijd is met de doelstelling van de decreetgever, met name een duurzame, ruimtelijke ontwikkeling en de vereisten van de goede ruimtelijke ordening. Dit standpunt wordt ingegeven door een reeks subjectieve criteria: zo wordt de inplanting als 'storend' en visuele vervuiling' omschreven. Men stelt dat de bufferfunctie van het agrarisch gebied tussen industriegebied en natuurgebied teniet wordt gedaan en dat het industriegebied visueel lijkt uit te breiden richting natuurgebied. Men veronderstelt dat de ruimtelijke kwaliteit van de omliggende zones zal worden aangetast omdat het projectgebied relatief beperkt is, gezien de verschillende bufferafstanden.*

De landschappelijke kwaliteiten van het landschappelijk waardevol agrarisch gebied zijn beperkt tot het gebied zelf en worden misschien gewijzigd, maar daarom nog niet 'aangetast'. De windturbines kunnen beschouwd worden als markering van de buffer tussen het industriegebied en het natuurgebied. Er wordt overigens voldaan aan de uitgangsprincipes van de omzendbrief RO/2006/02 Afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines (zie ook verder onder punt 3). Dit bezwaar wordt niet weerhouden.

....

4. *De eventuele impact van de windturbines op de woonfunctie rond het projectgebied, wordt voor een groot deel opgevangen door de milieuvergunningsplicht voor de installatie. In de milieuvergunning kunnen technische aanpassingen (slagschaduwdetectie, ijsdetectie, opvolgingsmetingen, ...) worden opgelegd om de hinder voor de woonfunctie tot een aanvaardbaar niveau te beperken.*

Voor de geluidsimpact zal opgelegd worden dat ook aan de normen uit de omzendbrief moet worden voldaan voor de woningen gelegen buiten de 500m buffer rond het industriegebied, waar de norm 's nachts overschreven wordt. (Desnoods kan de betreffende windturbine bij bepaalde windrichtingen 's nachts worden stilgelegd).

De risico's voor de gezondheid nabij windturbines zijn niet onomstotelijk bewezen en wellicht is ook hier sprake van een hoge gevoeligheid bij een eerder beperkt aantal omwonenden. Het type hinder veroorzaakt door de windturbines is min of meer inherent aan dichtbevolkte gebieden waartoe Vlaanderen duidelijk behoort. De aanvrager zal inspanningen moeten doen om mogelijke hinder te beperken tot aanvaardbare waarden en dan zullen ook de gezondheidsrisico's geminimaliseerd worden. Ook de slagschaduwhinder dient beperkt tot de normen van de omzendbrief. In deze omzendbrief werd de maximum 30 minuten per dag norm uit de brochure 'Windenergie in Vlaanderen' niet overgenomen. Als de lichtreflectiewerende coating van de windturbine vroegtijdig slijt, kan dit gemeld worden en dient ze heraangebracht. Uit het advies van het Directoraat-generaal van de Luchtvaart blijkt dat er geen bebakening nodig is op de turbines, dus zal daar van in elk geval geen hinder ontstaan.

Het veiligheidsaspect zal uitgebreid ter sprake komen bij de milieuvergunningsaanvraag. De aanvrager liet een studiebureau de veiligheidssituatie onderzoeken o.a. in verhouding tot [REDACTED] in de omgeving. Uit deze studies bleek dat de veiligheidsrisico's tot een aanvaardbaar niveau beperkt kunnen worden als er een veiligheidsinformatieplan wordt opgesteld met de eigenaars van de betrokken terreinen en de ashoogte beperkt wordt tot 85m. Het opstellen van dit plan kan als voorwaarde worden opgenomen.

De noodzaak om de buurt te betrekken bij de bouwvraag wordt enkel opgelegd door de omzendbrief. De wetgever voorziet in de VCRO en de uitvoeringsbesluiten enkel een openbaar onderzoek bij dergelijke aanvragen. De aanvrager heeft ons inziens voldoende inspanningen geleverd om de omgeving in te lichten. Individuele gevallen die in eerste instantie over het hoofd werden gezien, zullen naar aanleiding van de vergunningsverlening nog geraadpleegd kunnen worden.

De waardevermindering of –vermeerdering van woningen, zowel als bedrijventerreinen of nieuwe woonwijken, is geen stedenbouwkundig argument.

Het bezwaar met betrekking tot de woonfunctie wordt deels weerhouden, maar er kan aan tegemoet gekomen worden door de nodige voorwaarden op te leggen.

5. *De negatieve impact op het bedrijventerrein heeft o.a. betrekking op de aanwezige bedrijfswoningen die een zelfde hinder ondervinden als de residentiële woningen in de omgeving. De geluidsnormen voor woningen op bedrijventerreinen liggen echter een stuk hoger, zodat het geluid van de windturbines deze niet zullen overschrijden. Voor de geluidsstudie werden niettemin 2 woningen uit het industriegebied opgenomen. Er werden geen bezwaren ingediend waaruit blijkt dat de uitbatingsmogelijkheden op het bedrijventerrein onaanvaardbaar worden beperkt. Het gevaar voor bijenpopulaties is eerder speculatief: bijen zijn vooral actief op maximum enkele tientallen meters boven de grond. De hinder voor horeca-exploitaties in de woonkern van Schendelbeke zal niet noemenswaardig toenemen, gelet op de afstand tot het project en het achtergrondlawaai in een woonkern. Ruiters (en) paarden die opgeleid worden in de buurt van windmolens zullen ook later en op andere plaatsen beter kunnen reageren en anticiperen op de aanwezigheid van deze constructies in het Vlaamse landschap.*

...

7. *In dit aspect van de bezwaren wordt nog eens teruggekomen op de eerder vermelde geluidshinder en het feit dat noch de erkende milieudeskundige voor de meting van het achtergrondgeluid, noch de specifieke metingen rond achtergrondgeluid vermeld worden. Dit bezwaar is niet gebaseerd op ruimtelijke motieven die betrekking hebben op de voorliggende aanvraag. Geluidshinder werd al besproken onder punt 4 en zal nog verder besproken worden in de milieuvergunning. De aanvrager maakt geen aanspraak op de regeling met betrekking tot het achtergrondgeluid, vandaar dat er geen erkend*

milieudeskundige wordt vermeld voor dit aspect. Dit bezwaar wordt dan ook ongegrond bevonden.

...

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

De oprichting van windturbines kadert in de doelstellingen van de Vlaamse Regering inzake de uitbouw van hernieuwbare energiebronnen in Vlaanderen. De Vlaamse Regering stelt als doelstelling voorop om tegen 2010 6% van het totale elektriciteitsgebruik te betrekken uit hernieuwbare energiebronnen.

De elektriciteitsopwekking via windenergie vermijdt het gebruik van fossiele brandstoffen en de uitstoot van voor het milieu schadelijke gassen.

De principiële rechtsgrond voor het project –zoals reeds hoger aangegeven – gezocht in art. 4.4.9 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, waardoor met een vergunning kan worden afgeweken van de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan (in casu het vigerend westplan, dat het project situeert in agrarisch gebied), indien daarbij gerefereerd kan worden aan ‘voor de vergelijkbare categorie of subcategorie van gebiedsaanduiding bepaalde standaardtypebepalingen’.

In de rubriek ‘Afwijkingen van stedenbouwkundige voorschriften’ werd de inhoudelijke samenhang tussen de decretale bepalingen en het overeenkomstig type-voorschrift voor de categorie van gebiedsaanduiding ‘Landbouw’, vanuit de specifieke concordantieregeling uitvoerig toegelicht.

De aanvraag voldoet aan de principes van de omzendbrief RO/2006/02. De windturbines worden gebundeld bij een bedrijventerrein en een spoorlijn. Gezien de omstandige motivatie kan akkoord gegaan worden met de afwijking op de cluster-definitie uit de omzendbrief, nl. dat er maar 2 in de plaats van 3 turbines gerealiseerd worden. De samenhang tussen de windturbines is voldoende groot om in elk geval te stellen dat het niet gaat over een verspreide inplanting van verschillende individuele turbines.

De alternatieve inplanting van windturbines op het bedrijventerrein werd voldoende onderzocht. De conclusie van de aanvrager dat het terrein zelf niet in aanmerking komt voor de oprichting van de windturbines wordt bijgetreden. Het ongunstig advies van Duurzame Landbouwwontwikkeling wordt daarom niet weerhouden.

Het college van burgemeester en schepenen van Geraardsbergen brengt ongunstig advies uit. Het college is van mening dat er eigenlijk geen infrastructuur is waaraan de windturbines gebundeld kunnen worden zodat de windturbines als te contrasterend worden ervaren. Ook vreest men dat aantasting van de historische waarde van de Stad Geraardsbergen en de landschappelijke beleving. Ten slotte sluit het college zich aan bij de geuite bezwaren over de impact op de woonfunctie.

De gewestelijk stedenbouwkundige ambtenaar oordeelt dat er wel voldaan wordt aan het bundelingsprincipe gezien de omvang van het bedrijventerrein (tevens het grootste in de gemeente). De historische waarde van Geraardsbergen en de landschappelijke beleving wordt niet ingrijpend aangetast. Het zicht van op de Oudenberg waarin de windturbines zullen opduiken, is gericht naar het industrieterrein. Er wordt voldoende rekening gehouden met de woonfunctie in de omgeving (zie rubriek openbaar onderzoek) en de overige functies in de naburige gebieden; de aanvraag brengt evenmin de realisatie van de bestemming van het betrokken agrarisch gebied, noch de landschappelijke kwaliteiten

ervan in het gedrang, zodat kan worden gesteld dat de vergunning kan verleend worden in toepassing van art. 4.4.9 VCRO.

Het dossier bevat voldoende informatie over de toegangswegen en middenspanningscabines zodat ook deze bijkomende infrastructuur kan worden vergund.

Gezien de weerlegging van de hogervermelde bezwaren en de twee negatieve adviezen, is de voorliggende aanvraag vanuit stedenbouwkundig oogpunt aanvaardbaar, mits naleving van een aantal voorwaarden zoals hiervoor aangegeven.

ALGEMENE CONCLUSIE

De aanvraag komt in aanmerking voor vergunning.

...

De vergunning wordt door de verwerende partij verleend onder de volgende voorwaarden:

- er dient rekening te worden gehouden met de aangehechte adviezen van het Directoraat-generaal Luchtvaart en Onroerend Erfgoed Oost-Vlaanderen, vakgebied archeologie;
- de bepalingen van de omzendbrief RO/2006/02 dienen steeds te worden gerespecteerd. Dit houdt onder meer in dat er goede afspraken worden gemaakt met de eigenaars van de zonevreemde woningen in [REDACTED] en de eigenaars van de woningen gelegen buiten de [REDACTED] perimeter rond het industriegebied;
- er dient voor de aanvraag van de werken een veiligheidsformatieplan opgesteld te worden met de eigenaars van de percelen en installaties met een verhoogd veiligheidsrisico vermeld in de veiligheidsstudie.

Dit is de bestreden beslissing.

[REDACTED] heeft met een ter post aangetekende zending op 18 juni 2011 een beroep tot schorsing en vernietiging tegen de bestreden beslissing ingesteld. Deze zaak is bij de Raad bekend onder het nummer 1011/0894/SA/2/0835.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij stelt dat het verzoekschrift tijdig is ingediend, aangezien de bestreden beslissing werd betekend per brief van 18 mei 2011, en het verzoekschrift ingediend moet worden binnen een termijn van 30 dagen die ingaat de dag na deze van de betekening.

De tussenkomende partij stelt dat het verzoekschrift niet tijdig is ingediend en aldus *ratione temporis* onontvankelijk is. Zij formuleert dit als volgt:

“ ...

Het verzoekschrift van verzoekende partij is gedagtekend op 21 juni 2011. Krachtens artikel 4.8.16., §2, 1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO), zoals dat luidde op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd genomen, worden beroepen bij Uw Raad ingesteld binnen een vervaltermijn van dertig dagen, die ingaat op hetzij de dag van de betekening, wanneer dergelijke betekening vereist is, hetzij de dag van

aanplakking, in alle andere gevallen. Verzoekende partij geeft zelf aan dat de beslissing haar werd betekend op 18 mei 2011. De uiterste datum voor het indienen van een verzoekschrift bij Uw Raad was bijgevolg 17 juni 2011. Nu het beroep pas vier dagen later werd ingesteld, is het verzoekschrift niet tijdig ingediend en dient het dus als onontvankelijk te worden beschouwd.

...

Beoordeling door de Raad

De bestreden beslissing werd, zoals blijkt uit de stukken van het dossier, aan de verzoekende partij betekend per aangetekende brief van 17 mei 2011.

Het is niet omdat de verzoekende partij haar verzoekschrift dagtekent met de datum van 21 juni, dat dit ook de datum zou zijn waarop dit verzoekschrift aangetekend ter post zou zijn verzonden. Het is duidelijk dat deze datumaanduiding een materiële vergissing is in hoofde van de verzoekende partij aangezien de poststempel van de aangetekende brief duidelijk de datum van 15 juni 2011 weergeeft.

Het door de verzoekende partij ingestelde beroep, bij aangetekende brief van 15 juni 2011, is dus tijdig.

De exceptie kan niet worden aangenomen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang en hoedanigheid van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij omschrijft haar belang als volgt:

“ ...

Conform artikel 4.8.16 § 1, 6 kan een beroep bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen ingesteld worden door de bij het dossier betrokken adviserende instanties aangewezen krachtens artikel 4.7.16, §1, eerste lid, respectievelijk artikel 4.7.26, §4, 2°, op voorwaarde dat zij tijdig advies hebben verstrekt of ten onrechte niet om advies werden verzocht.

...

De verzoekende partij is als college van burgemeester en schepenen in bovenvermeld dossier dan ook adviesverlenende instantie. Zij beschikte over een ordetermin van 30 dagen na het afsluiten van het openbaar onderzoek om haar advies te verlenen. Aangezien het openbaar onderzoek inzake de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning op 21 februari 2011 werd afgesloten, en de verzoeker haar ongunstig advies op 14 maart 2011 heeft gegeven, kan zij conform artikel 4.8.16 § 1, 6° VCRO een beroep tot nietigverklaring instellen.

...”

De tussenkomenende partij werpt op dat er geen beslissing van het college van burgemeester en schepenen tot het instellen van de vordering tot schorsing en vernietiging is overgelegd en preciseert dit als volgt:

“ ...

Overeenkomstig artikel 193 van het Gemeentedecreet beslist het college van burgemeester en schepenen tot het optreden in rechte namens de gemeente. Verzoekende partij laat evenwel na bij haar verzoekschrift een afschrift te voegen van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Geraardsbergen tot het instellen van de vordering tot schorsing en vernietiging. Bij gebrek aan dergelijke beslissing is het verzoekschrift onontvankelijk.

...

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 57, §2 van het Gemeentedecreet bepaalt dat het college van burgemeester en schepenen de bevoegdheden uitoefent die eraan zijn toevertrouwd overeenkomstig artikel 43, §1, “*of overeenkomstig andere wettelijke en decretale bepalingen*”. Artikel 57, §3, 9° kent het vertegenwoordigen van de gemeente in rechte overeenkomstig artikel 193 van het Gemeentedecreet als exclusieve bevoegdheid toe aan het college van burgemeester en schepenen.

Deze toekenning aan het college van burgemeester en schepenen van de exclusieve bevoegdheid om de gemeente in rechte te vertegenwoordigen, impliceert dus NIET dat er geen andere wettelijke of decretale bepaling bestaat die aan het college van burgemeester en schepenen méér bevoegdheid toekent. De Raad stelt vast dat dit in de VCRO als *lex specialis* effectief het geval is.

Artikel 4.7.26, §4, 2° VCRO immers, vereist dat de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimte en Erfgoed als vergunningverlenend bestuursorgaan in de bijzondere procedure, het voorafgaand advies inwint van het college van burgemeester en schepenen. Het verstrekken van een advies over de aanvraag in de bijzondere procedure is dus, volgens artikel 4.7.26, §4, 2° VCRO, eveneens een exclusieve bevoegdheid van het college van burgemeester en schepenen.

Dit, gekoppeld aan het gegeven dat artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 6° VCRO het college van burgemeester en schepenen als een bij het dossier betrokken adviserende instantie aanwijst als van rechtswege belanghebbende, impliceert dan ook dat het college van burgemeester en schepenen als dusdanig van rechtswege bevoegd is om in rechte te treden en wel uit hoofde van zichzelf.

2.

Door in de VCRO te bepalen dat de bij het dossier betrokken adviserende instantie, aangewezen krachtens artikel 4.7.26, §4, 2° VCRO, het beroep bij de Raad aanhangig kan maken, heeft de decreetgever haar niet enkel van rechtswege belanghebbende gemaakt, maar tevens de procesbevoegdheid gegeven om in die aangelegenheid als college van burgemeester en schepenen voor de Raad het beroep in te leiden.

De Raad stelt verder vast dat de verzoekende partij haar beslissing om in rechte te treden van 30 mei 2011 heeft overgelegd met het aangetekend schrijven van 28 juni 2011 (regularisatie). Dit stuk dateert bijgevolg, zoals vereist, van voor het instellen van het beroep bij de Raad, met name 15 juni 2011. Bovendien blijkt ontegensprekelijk uit het onderzoek van dit stuk dat het bevoegde orgaan, namelijk het college van burgemeester en schepenen van de stad Geraardsbergen, de beslissing heeft genomen om een beroep tot vernietiging in te stellen tegen de bestreden beslissing en dat een machtiging aan [REDACTED] werd verleend om de verzoekende partij te vertegenwoordigen in deze procedure.

De exceptie kan niet worden aangenomen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

In het geregulariseerde verzoekschrift voert de verzoekende partij summier aan dat het uitvoeren van de vergunning een situatie zal creëren die moeilijk te herstellen zal zijn zonder in verhouding (te) hoge kosten te moeten maken. Er zou ernstige hinder veroorzaakt worden bij omliggende bewoners en bedrijven, hetgeen bijkomende financiële gevolgen met zich zou meebrengen.

Ambtshalve stelt de Raad vast dat de tussenkomende partij met de uitvoering van de bouwwerken voor de windturbines nog niet kan beginnen aangezien voor deze windturbines nog geen definitieve milieuvergunning werd verleend.

De nodige milieuvergunning werd weliswaar op 14 juli 2011 verleend door de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen, doch een aantal buurtbewoners hebben beroep aangetekend bij de Minister van Leefmilieu. Dit beroep is nog steeds hangende.

De Raad is van oordeel dat de stedenbouwkundige vergunning op grond van artikel 5, §1 van het Milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1985 en op grond van artikel 4.5.1, §2 VCRO geschorst is, zolang de milieuvergunning niet definitief is verleend.

Art. 4.5.1, §2 VCRO voorziet dat een stedenbouwkundige vergunning van rechtswege geschorst wordt indien de milieuvergunning die voor deze inrichting nodig is, nog niet definitief werd verleend overeenkomstig het Milieuvergunningsdecreet.

Gelet op het voorgaande kan de Raad alleen maar vaststellen dat, gelet op de wederkerige koppeling tussen de stedenbouwkundige vergunning en de milieuvergunning, de op 27 januari 2011 aan de tussenkomende partij verleende stedenbouwkundige vergunning, tijdelijk van rechtswege geschorst is.

Het komt de Raad voor dat in deze omstandigheden de zaak onbepaald dient te worden uitgesteld.

Eens de tijdelijke opschorting een einde neemt zodra er een milieuvergunning in laatste aanleg is verleend, of geweigerd, kan de Raad door de verzoekende partij op gelijk welk ogenblik opnieuw gevat worden, en dit voor zover er op dat ogenblik nog een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden zou zijn.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Aan ■■■■ wordt definitief toelating verleend om tussen te komen in de procedure.
2. De behandeling van vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt onbepaald uitgesteld.
- 3 De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 25 oktober 2011, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

 met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Katrien VISSERS

Hilde LIEVENS